

Poštovani gosti i posjetitelji!

Srdačno Vas pozdravljam i zahvaljujem na dolasku u ovako velikom broju, kako dokumentarni film 'Macelj – Titovo stratište' i zaslužuje. Film prikazuje ljudski i institucionalni poraz koji je prošlih desetljeća, pa i u slobodnoj Hrvatskoj, nažalost, zamračio istinu i govor o stradanju u Macelju.

Vrijedi istaknuti kako su svjedoci i ljudi koji su doživjeli partizansko-komunističko stradanje, u svom nastupu mirni. Nema gorčine, povišenih tonova ni prijatni – samo iznošenje činjenica i opis događaja pred kojima čovjek bude u nevjerici i mučeništvu se pokloni.

No, za razliku od počinitelja zločina, koji su za pucanj u glavu rekli – 'To ti je pomilovanje!' – Bog, pred čije su lice i oni došli, daje mogućnost iskupljenja i spasenja. A Katolička Crkva moli i misne žrtve prinosi za zadovoljštine, pa i čistilišnih muka.

Kako je samo zastrašujuća bila svetkovina Duhova prije 72 godine u našoj domovini!? Naime, povratak kolone ljudi iz Slovenije koje su Amerikanci i Englezi predali Jugoslavenskoj vojsci, bio je baš na svetkovinu Duhova!

Na spomen grobnici 21 maceljske žrtve svećenika, uklesan je baš taj datum njihovog smaknuća – 4. na 5. lipanj 1945. g.

Evo nas i ove godine usuret nedjelji Duhova, i to baš istoga datuma kao i prije 72 godine. Sjećamo se 'duhovske' kolone maceljskih žrtava.

Mi slavimo Duhove u osjećaju bjeline i crvene vatre plamenih jezika. Bjelina je 1945. g. u Macelju bila samo u bjelini ubijenih nevinih duša: očeva, majki, djece, baka i djedova. Obitelji su išle za svojim članovima u želji da se povežu, no dogodilo se suprotno: izmasakrirana obiteljska razdijeljenost.

Crvena boja tada nije se slijevala od vatre Duha Svetoga, nego od sotonskih zloduha i egzekutorskog pohoda ljudi žednih krvi nedužnika.

Prirodno pitomi zagorski Macelj postao je znak za bezdušni, neljudski malj. Kako je samo to proljeće 1945. bilo užasna, jeziva, nezamislivo bešćutna zima!?

Vidjet ćemo u filmu – kako izgleda kad ono što bi trebala biti ravna šumska padina, postane izrovana strmina, od dubokih iskapanja ljudskih kostiju - kao da je isušeni šumski potok, lišćem pokrivenih rupa.

Kad križni put odabereš za biti sa svojim narodom! Učinili su to naši svećenici. I u Macelju nas ujedinjuju - bili su iz Provincije Bosne Srebrene i Hercegovačke provincije, iz Zagrebačke i Đakovačko-osječke nadbiskupije i Krčke biskupije.

Habiti ubijenih franjevca postali su materijal za kasnije kaputiće partizanske djece! Smilovao se Bog svima koji su djecu tzv. osloboditelja odjenuli u krv. Tada su je oprali s odjeće mučenika i svojih uniformi, a desetljećima poslije oprali su svoje savjesti, misleći da život pod zemljom završava, da su njihov sud i presuda zadnji.

Macelj pokazuje kako se to logističko mjesto za egzekucije Hrvata poslije preimenovalo u Titovo lovište!? Nakon što je bilo doslovnim lovištem ljudskih života. Vidjet ćemo kako su iskopane ljudske kosti posložene u hrpu jedna na drugu, a izgledaju kao pripremljene grane za naložiti vatru...

Sedam desetljeća poslije, još 130 jama ostaje neistraženo. Zato ovaj film – da barem sjećanje na Macelj otkopamo, ako ne zemlju u kojoj se nedostojno još uvijek zemni ostaci ljudi nalaze.

Ako su državni arhivi zatvoreni, crkveni su otvoreni. Uz svjedoke, Kronika franjevačkog samostana u Krapini uvelike je doprinijela dokumentiranom sadržaju filma. Film Macelj potiče da se odupremo bešćutnoj nebrizi za sve žrtve Križnog puta u Hrvatskoj.

Sv. papa Ivan Pavao II., koji nas je 2003. g. baš u ovim danima od 6. – 9. lipnja, pohodio, rekao je – a to je i u podlozi nastajanja ovog filma: „Smatram dužnošću naše generacije da skupimo sva svjedočanstva koja govore o onima koji su dali život za Krista. Naše stoljeće ima zasebni martirologij koji treba istraživati i napisati, kao što je Crkva prvih stoljeća ispisala svoj. Svjedočanstvo mučenika prvih stoljeća danas je naša snaga!

U komunističkim režimima ljudskih i vjerskih istrebljenja, ponovno imamo često nepoznate i nebrojene mučenike za velike stvari Božje. Koliko je moguće, ne smiju se izgubiti njihova svjedočanstva. Treba učiniti sve da se ne zaboravi spomen onih koji su pretrpjeli mučeništvo“. Hvala vam.